

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U DOBOJU
Broj: 13 0 U 006949 22 U
Doboj, 01.07.2022. godine

РЕПУБЛИКА СРПСКА
ГРАД ДЕРВЕНТА

ПРИМЉЕНО:			
Орг. јединица	Број акта	Приноси	Вриједност
2	11	22/22	

Okružni sud u Doboju, po sudiji Azmiri Mejrušić, kao sudiji pojedincu, uz učešće Kršić Gorana, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi tužioca Zemunović Mirka, sin Stanka iz Dervente, koga zastupa punomoćnik Radović Dragan, advokat iz Doboja, protiv rješenja Skupštine Grada Derventa, broj: 01-111-22/22 od 28.02.2022. godine, tužene Republike Srpske, Skupština Grada Derventa, u predmetu opoziva sa funkcije predsjednika Skupštine Grada Derventa, dana 01.07.2022. godine, slijedeću

P R E S U D U

Tužba se uvažava i pobijani akt poništava.

Tužena se obavezuje da tužiocu naknadi troškove upravnog spora u iznosu od 977,50 KM sve u roku od 30 dana od dana prijema iste.

O b r a z l o ž e n j e

Stavom 1. pobijanog rješenja broj 01-111-22/22 od 28.02.2022. godine tužilac je opozvan sa funkcije predsjednika Skupštine Grada Derventa sa danom 28.02.2022. godine, a stavom 2. određeno je da pravo po osnovu radnog odnosa nakon opoziva sa funkcije imenovanog iz tačke 1. (Zemunović Mirko) utvrdiće se posebnim aktom u skladu sa zakonom, te stavom 3. da rješenje stupa na snagu danom donošenja, a objaviće se u „Službenom glasniku Grada Derventa“.

Blagovremenom tužbom, tužilac Zemunović Mirko je, putem punomoćnika, kod ovog suda pokrenuo upravni spor, kojim pobija pravilnost i zakonitost pobijanog akta iz razloga koji su regulisani članom 10. tačka 1. do 5. Zakona o upravnim sporovima uz obrazloženje da tuženi u osporenom rješenju uopšte nije naveo konkretne razloge za donošenje osporenog rješenja već je u obrazloženju samo citirao odredbe Statuta Grada Derventa i naveo odredbe Poslovnika o radu Skupštine Grada Derventa. Tužilac smatra da tuženi u osporenom rješenju nije pravilno primjenjivao odredbe člana 197. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku RS koje povrede se sastoje u tome što u obrazloženju osporenog rješenja nisu dati valjani razlozi za donošenje rješenja pa su počinjene povrede pravila postupka iz odredbe člana 194. stav 3. Zakona o opštem upravnom postupku RS (dalje: ZOUP) koja su od uticaja na rješenje ove upravne stvari. Osporeno rješenje po stavu tužioca nema razloge o odlučnim činjenicama, prije svega da li su uopšte ispunjeni uslovi iz člana 46. stav 2. Statuta Grada Derventa, člana 179. Poslovnika o radu Skupštine Grada Derventa, tako da je došlo do kršenja Zakona o lokalnoj samoupravi RS jer se u razlozima osporenog rješenja ne navodi u čemu se sastoji činjenica kršenja člana 46. stav 2. Statuta Grada Derventa. Osporeno rješenje nema konkretno navedene činjenice koje bi trebale da predstavljaju razlog za opoziv – razrješenje tužioca sa funkcije predsjednika Skupštine Grada Derventa, niti ima uporišta u mišljenju Komisije za izbor i imenovanja Skupštine Grada Derventa broj 01-022-12/22 od 03.02.2022. godine. Skupština Grada Derventa propustila je da ispoштуje rok iz člana 179. stav 6. Poslovnika o radu Skupštine

Grada Derventa (dalje: Poslovnika i Skupština), što predstavlja značajnu povredu materijalnog propisa, obzirom da je navedenom odredbom propisano da je Skupština dužna da razmotri u roku od 30 dana od dana podnošenja prijedloga za opoziv. Uvidom u prijemni štambilj Grada Derventa prijedlog za opoziv zaprimljen je 20.01.2022. godine od kada se računa imerativni rok iz člana 179. stav 6. Poslovnika, a Skupština je prijedlog razmatrala na 11. Sjednici, dana 28.02.2022. godine. U osporenom aktu činjenično stanje je nepravilno i nepotpuno utvrđeno, a što proizilazi iz povreda pravila postupka. U obrazloženju osporenog rješenja tuženi ne navodi ni jednu okolnost ili radnju koja bi predstavljala nemoralno i nedolično ponašanje tužioca u predsjedavanju skupštinama Grada Derventa, nema ni jednog dokaza koji potvrđuju veće propuste u radu tužioca kao predsjednika Skupštine i nema ni jednog dokaza niti se u osporenom rješenju navodi da je tužilac zloupotrijebio funkciju predsjednika Skupštine na bilo koji način, zbog čega predlaže da Sud tužbu uvaži kao osnovanu, poništi rješenje tuženog i da se tuženi obaveže da tužiocu naknadi troškove upravnog spora, u ukupnom iznosu od 977,50 KM, a koji se odnose na sastav tužbe sa paušalom i PDV-om u ukupnom iznosu od 877,50 KM, te sudsku taksu od 100,00 KM na tužbu. Dana 30.03.2022. godine ovaj Sud zaprimio je podnesak punomoćnika tužioca uz koji je dostavio mišljenje Skupštine, broj 01-022-12/22 od 03.02.2022. godine kao prilog dopune dokaza uz podnesenu tužbu.

Tužena je u odgovoru na tužbu navela da Skupština grada Derventa, na 11. sjednici, održanoj 28.02.2022. godine, a na prijedlog za opoziv predsjednika Skupštine, podnesen od strane 15 odbornika Skupštine grada, donijela je Rješenje o opozivu predsjednika Skupštine grada Dervente, Mirka Zemunovića, broj: 01-111-22/22 od 28.02.2022. godine. U obrazloženju Prijedloga za opoziv predsjednika Skupštine grada Derventa od 20.01.2022. godine, a koji je podnesen od strane 15 odbornika Skupštine grada Derventa, što čini više od 1/3 odbornika, kao razlog za opoziv navedeno je da predsjednik od samog izbora za predsjednika Skupštine ne vrši svoja prava i dužnosti u skladu sa odredbama Statuta Grada Derventa i Poslovnika o radu Skupštine grada Derventa, te da na 10 sjednica Skupštine, nije vodio sjednice u skladu sa principima najboljih praksi demokratskog parlamentarizma, niti je osigurao poštovanje načela i odredbi Poslovnika o radu Skupštine grada Derventa. Dakle, u prijedlogu za opoziv navedeno je i to da predsjednik u svom djelovanju i radu nije održao red na sjednicama Skupštine, kao i da nije spriječio nekorektno i nedolično ponašanje prema učesnicima i prisutnima na sjednicama, niti je osigurao normalan rad i poštovanje odredbi Kodeksa Skupštine. Kao činjenice kojima potkrepljuju svoj prijedlog za opoziv detaljno su naveli koji su to članovi Poslovnika o radu Skupštine grada Derventa povrijeđeni, a koje povrede se mogu utvrditi uvidom u Zapisnike sa svih 10 sjednica Skupštine grada ili preslušavanjem audio snimaka ili DVD- digitalnog video diska (koje snimke Skupština grada može dostaviti sudu ukoliko je potrebno). Imajući u vidu navedeno, navodi tužioca da je osporeno rješenje nezakonito, jer nisu navedeni konkretni razlozi za donošenje osporenog rješenja, te da sadrži nedostatke koji su regulisani članom 10. Zakona o upravnim sporovima nisu osnovani, iz razloga što su u obrazloženju osporenog rješenja taksativno nabrojani razlozi za opoziv, odnosno razlozi koji potkrepljuju Prijedlog za opoziv, koja su navedena i u obrazloženju osporenog rješenja. Članom 29. stav 4. i 6. Poslovnika o radu Skupštine grada Derventa („Službeni glasnik grada Derventa”, broj 24/21), propisano je da predsjednik Skupštine ima pravo i dužnost da osigurava poštovanje načela i odredaba ovog poslovnika, kao i da vodi sjednice u skladu sa principima najboljih praksi demokratskog parlamentarizma i odredaba ovog poslovnika. Članom 122. Poslovnika propisano je da red na sjednicama održava predsjednik Skupštine, te da se povredom reda na sjednici smatra: nepridržavanje odredaba ovog poslovnika, nekorektno i nedolično ponašanje prema učesnicima i prisutnima na sjednici i ometanje normalnog rada na sjednici i nepridržavanje odredaba Kodeksa Skupštine.

Shodno navedenom, predsjednik Skupštine je bio dužan da osigura da se poštuju odredbe Poslovnika, odnosno da sam prepozna povrede Poslovnika na koje su se pojedini odbornici pozivali i da ih upozori, kao i da spriječi nekorektno i nedolično ponašnje pojedinih učesnika tako što će ih opomenuti ili im oduzeti riječ, a što isti nije učinio, čime je povrijedio odredbe članova 29. i 122. Poslovnika o radu Skupštine grada Derventa. U pogledu navoda tužioca da je Komisija za izbor i imenovanje u svom mišljenju, broj: 01-022-12/22 od 03.02.2022. godine, na objektivna načina utvrdila da tužilac na spornim održanim sjednicama Skupštine grada Derventa nije počinio povrede koje su označene u prijedlogu za opoziv, u odgovoru na tužbu se navodi da je Komisija za izbor i imenovanje stalno radno tijelo Skupštine, čiji sastav je propisan članom 54. Poslovnika o radu Skupštine grada Derventa, a koja je sastavljena od predsjednika, zamjenika predsjednika i tri člana koji se biraju iz reda odbornika iz političkih stranaka zastupljenih u Skupštini grada Derventa. Kako Komisija za izbor i imenovanje nije stručna komisija jer svoje odluke bazira prema političkim stavovima trenutne skupštinske većine, to se dovodi u pitanje objektivnost same Komisije prilikom razmatranja Prijedloga za opoziv predsjednika Skupštine grada Derventa, s obzirom da je u tom trenutku većina članova Komisije bila sastavljena od odbornika političkih stranaka koji su činili tadašnju skupštinsku većinu, a kojoj većini je pripadao i sam predsjednik Skupštine Mirko Zemunović, a što se vidi iz izdvojenog mišljenja člana Komisije Slavka Tomaša, koji je po struci pravnik.

Iako je članom 179. stav 5. Poslovnika o radu Skupštine grada Derventa, Komisija za izbor i imenovanje dužna da Skupštini dostavi svoje mišljenje o prijedlogu za opoziv, to mišljenje nije obavezujuće za Skupštinu grada prilikom donošenja rješenja o opozivu predsjednika Skupštine. Ne stoji navodi iz tužbe da je počinjena povreda materijalnog propisa koja se ogleda u tome da je Skupština grada Derventa propustila da ispoštuje rok iz člana 179. stav 6. Poslovnika o radu Skupštine grada Derventa.

Naime, tačna je činjenica da je Skupština dužna da prijedlog za opoziv razmotri u roku od 30 dana od dana podnošenja prijedloga, međutim, članom 86. stav 1. Poslovnika o radu propisano je da sjednicu skupštine saziva predsjednik Skupštine po potrebi a najmanje jednom u 2 mjeseca. S obzirom da je prijedlog za opoziv podnesen Skupštini, tužilac, tada predsjednik Skupštine bio je u obavezi, jer je postojala potreba, da sazove Skupštinu u roku od 30 dana, a što je isti učinio, ali ne po sopstvenoj inicijativi, već na inicijativu Gradonačelnika, broj: 02-013-2/22 od 26.01.2022. godine, kao i na zahtjeve za sazivanje sjednice Kolegijuma i to: Zahtjev Kluba odbornika Saveza nezavisnih socijaldemokrata - SNSD, broj: 03/22 od 27.01.2022. godine, kao i Zahtjev Kluba odbornika Socijalističke partije — SP, broj: 7/22 od 28.01.2022. godine, iz čega se može zaključiti da je predsjednik namjerno odugovlačio sa sazivanjem sjednice kako bi prolongirao rok za održavanje iste. Uprkos tome, 11. sjednica Skupštine grada Derventa, sazvana je za 11. februar 2022. godine, odnosno u roku od 30 dana, kako je propisano Poslovníkom. Na Dnevnom redu 11. sjednice našla se i tačka Prijedlog rješenja o opozivu predsjednika Skupštine grada Derventa, ali kako nije usvojen Dnevni red, ista se nije mogla održati, niti se mogao razmatrati Prijedlog rješenja za opoziv predsjednika Skupštine grada Derventa. Kako bi se u što kraćem roku održala sjednica Skupštine, Klub odbornika SNSD podnio je zahtjev za održavanje sjednice Kolegijuma, broj: 06/22 od 14.02.2022. godine, na kojoj bi se utvrdio novi termin za održavanje 11. sjednice Skupštine grada Derventa. Postupajući po navedenom zahtjevu, dana 21.02.2022. godine održana je sjednica Kolegijuma na kojoj je zaključeno da se 11. sjednica Skupštine grada Derventa održi 28.02.2022. godine, sa već ranije utvrđenim prijedlogom dnevnog reda i materijalima, među kojim je i Prijedlog rješenja za opoziv predsjednika Skupštine grada Derventa. Iz svega

navedenog jasno proizlazi da je predsjednik Skupštine svojim postupkom prolongirao rok za donošenje osporenog rješenja, što opet dovodi u pitanje obavljanje dužnosti predsjednika Skupštine u skladu sa Poslovnikom o radu Skupštine grada Derventa. Prilikom razmatranja Prijedloga za opoziv predsjednika Skupštine grada na samoj sjednici Skupštine grada, tužilac je imao priliku da iznese svoj stav i mišljenje o prijedlogu za opoziv, kojom prilikom se javio za riječ, a potom rekao da se neće izjašnjavati i da povlači riječ, iz čega se može zaključiti da nije htio da štiti svoja prava i interese i da se izjasni o odlučnim činjenicama koje su važne za donošenje rješenja. Imajući u vidu navedeno, tuženi je prilikom odlučivanja postupio u skladu sa zakonom i podzakonskim aktima i donio zakonito rješenje, te s obzirom da ne postoji niti jedan zakonski razlog za poništenje osporenog rješenja, broj: 01-111-22/22 od 28.02.2022. godine, tužena predlaže da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Tužba je osnovana.

Ovaj sud je ispitao zakonitost osporenog upravnog akta u granicama zahtjeva iz tužbe, odgovora na tužbu, a i u granicama određenim odredbom člana 30. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga:

Iz predmetne upravne stvari je vidno da je dana 28.02.2022. godine održana Sjednica Skupštine Grada Derventa i to jedanaesta i da je istog dana razriješen tužilac sa funkcije predsjednika Skupštine Grada Derventa, a na prijedlog odbornika Tomaš Slavka, Pjeranović Maje, Simić Davora, Bećarević Darka, Puljanović Milenka, Nović Igora, Miljević Slobodanke, Trivunović Momčila, Gojković Slavena, Radanović Bojana, Zemunović Bojana, Tešendić Miodraga, Milojević Zorana, Kljajić Marijana i Nedinić Nikole, što čini više od 1/3 odbornika Skupštine koji su 20.01.2022. godine Skupštini i podnijeli navedeni prijedlog u skladu sa članom 179. stav 2. Poslovnika, te u vezi sa članom 46. stav 2. Statuta.

Cijeneći osnovanost tužbenih navoda, ovaj Sud nalazi da se tužbenim navodima pravilno ukazuje da je pobijani akt donesen uz povredu postupka iz člana 194. stav 3., a u vezi sa članom 197. stav 2. ZOUP-a, koje povrede se ogledaju u tome, što u obrazloženju pobijanog akta, nisu navedeni razlozi zbog kojih je tužilac razriješen dužnosti predsjednika Skupštine Grada Derventa prije isteka mandata.

Iz stanja spisa je vidno da Skupština tužene nije razmatrala ni jedan od propisanih osnova za razrješenje predsjednika Skupštine, niti je vođena rasprava shodno članu 100. – 102. Poslovnika o radu Skupštine Grada Derventa, koje propisuju postupak rasprave – pretresa o svakom pitanju prije donošenja odluke, pa ovaj Sud nalazi da je pobijani akt nezakonit budući da nije utvrđen osnov za razrješenje tužioca niti odlučne činjenice koje se odnose na zakonitost njegovog rada, da bi se mogla donijeti odluka o osnovanosti prijedloga za razrješenje tužioca, već je svoju odluku zasnovala isključivo na činjenici, a kako se to i u odgovoru na tužbu navodi, taksativno nabrojanih razloga za opoziv. Skupština tužene, prije donošenja osporenog akta bila je u obavezi da utvrdi sve odlučne činjenice koje se odnose na rad tužioca, pa tek na osnovu tako utvrđenih činjenica donese odluku povodom prijedloga za razrješenje tužioca.

Članom 194. stav 3. ZOUP-a propisano je da pismeno rješenje sadrži: Naziv organa sa brojem i datumom rješenja, uvod, dispozitiv (izreku), obrazloženje, uputstvo o pravnom sredstvu, potpis službenog lica i pečat organa.

Članom 37. stav 2. Statuta Grada Derventa propisane su nadležnosti Skupštine, a članom 179. Poslovnika postupak razrješenja predsjednika Skupštine gdje se u stavu 6. propisuje da prijedlog za opoziv Skupština je dužna da razmotri u roku od 30 dana od dana podnošenja, tako da su neosnovani navodi iz odgovora na tužbu da je zbog ne usvajanja dnevnog reda postupak razrješenja usvojen nakon isteka tog roka, uz napomenu da je 11-a sjednica održana sa istim dnevnim redom, što se nikako ne može pripisati na štetu tužioca, na način kako se to u odgovoru na tužbu navodi.

Kod ovakvog stanja stvari, po ocjeni ovog suda, pobijano rješenje nije doneseno u skladu sa odredbom člana 194. stav 3. ZOUP-a, jer isto ne sadrži sve elemente propisane predmetnom odredbom. Naime, pobijano rješenje ne sadrži razloge za donošenje istog koji bi morali biti sadržani u obrazloženju osporenog rješenja. Iz navedenog proizilazi da su izostali razlozi za donošenje osporenog rješenja pa navodi tužbe imaju uporište u odredbi člana 190., 194. i 197. stav 2. ZOUP-a, zbog čega se njegova pravilnost i zakonitost ne može ispitati. Dakle, osnovano se u tužbi navodi da akt sadrži takve nedostatke koji sprečavaju ocjenu njegove zakonitosti, pa će se u ponovnom postupku nakon što se otklone navedeni nedostatci razmotriti i ostali tužbeni razlozi i donijeti nova i na Zakonu zasnovana odluka.

Shodno navedenom ovaj Sud nalazi da su ispunjeni uslovi za pobijanje predmetnog upravnog akta tužene iz člana 10. stav 1. Zakona o upravnim sporovima (Službeni glasnik RS, broj: 109/05 i 63/11), te je valjalo na osnovu člana 31. stav 1. i 2. istog Zakona tužbu tužioca uvažiti i osporeni akt poništiti.

Na osnovu člana 50. Zakona o upravnim sporovima tuženi organ je u obavezi da najkasnije u roku od 30 dana, od dostavljanja ove presude, umjesto poništenog donese drugi akt uvažavajući pravno shvatanje ovog Suda i primjedbe u pogledu postupka.

Visina troškova koje je tuženi dužan isplatiti tužiocu, kojeg je zastupao advokat, određena je shodno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Sl. glasnik RS“, broj 68/05) u daljem tekstu: Tarifa, a koji troškovi se odnose na sastav tužbe po Tarifnom broju 3. kojim je propisano da za sastavljanje podnesaka u neprocjenjenim stvarima u upravnom sporu, visina nagrade iznosi 300 bodova, pa kako vrijednost boda u smislu člana 14. Tarife iznosi 2,00 KM, tako da je za sastav tužbe utvrđen iznos od 600,00 KM, na ime paušalne naknade u smislu člana 12. Tarife iznos od 150,00 KM, te 100,00 KM na ime sudske takse na tužbu koju je tužilac platio u tom iznosu, 127,50 KM PDV-a od 17% (jer je punomoćnik tužioca obveznik plaćanja tog poreza prema Uvjeranju Uprave za indirektno oporezivanje BiH broj 04/1-17-1-UPJR/1-5977-2/20 od 24.11.2020. godine), odnosno ukupno 977,50 KM, koji iznos je tužiocu i priznat, a koja odluka se zasniva na odredbi člana 49. Zakona o upravnim sporovima.

Obzirom da je tužilac uspio u sporu to neće plaćati taksu na presudu.

S u d i j a

Azmira Mejrušić

Тачност преписа оцјерава-потврђује
Председник вијећа судија

ОВЛАШЋЕНО-ПРЕДСЈЕДНИК СУДА

[Handwritten signature]